

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5To/42/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6916010523
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 06. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Mikluš
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2017:6916010523.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Mikluš a sudcov JUDr. Juraja Babjaka a JUDr. Ľubomíra Bušíka, PhD. v trestnej veci obžalovaného G. K., stíhaného pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm.a/ Tr.zák., na verejnom zasadnutí konanom dňa 6.júna 2017, konajúc o odvolaní obžalovaného voči rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota, sp.zn. 2T/148/2016 zo dňa 31.01.2017, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. odvolanie obžalovaného G. K. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota, sp.zn. 2T/148/2016 zo dňa 31.01.2017 bol obž. G. K. uznaný vinným z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm.a/ Tr.zák. za skutok, ktorého sa dopustil tak, že

po tom, čo 23.05.2016 v X. osobne prevzal výzvu Okresného súdu Rimavská Sobota k nástupu výkonu trestu odňatia slobody v trvaní 150 dní, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Rimavská Sobota, sp.zn. 3T/2/2014 zo dňa 27.01.2014, právoplatným dňa 13.03.2014 v spojitosti s uznesením Okresného súdu Rimavská Sobota, sp.zn. 3T/2/2014 zo dňa 06.04.2016 v termíne do 06.06.2016 do výkonu trestu odňatia slobody nenastúpil bez vážneho dôvodu a ospravedlnenia, na základe čoho bol do výkonu trestu odňatia slobody dodaný príslušníkmi PZ.

Za toto konanie ho okresný súd odsúdil podľa § 348 ods. 1 Tr.zák. , § 36 písm.l Tr.zák., § 37 písm.m. Tr.zák., § 38 ods. 2 Tr.zák. na trest odňatia slobody vo výmere 2 mesiacov a podľa § 48 ods. 1, 2 písm.a/ Tr.zák. samosudca obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku cestou ustanoveného obhajcu podal odvolanie obž. G. K.. V písomných dôvodoch odvolania obžalovaný uviedol, že uložený trest odňatia slobody ako trest nepodmienečný pokladá za neprímerane prísny. K trestnému činu sa priznal, pred súdom prvého stupňa ho aj oľutoval, prejavil ľútosť nad tým, čoho sa dopustil, pričom za prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia bol súdom prvého stupňa odsúdený na tom skutkovom základe, že nenastúpil plánovane do výkonu trestu bez vážneho dôvodu. K tomuto uviedol, že výkon trestu nenastúpil preto, lebo chcel ešte finančne zabezpečiť svoju rodinu, preto pred nástupom do výkonu trestu týždeň predtým odišiel do Švajčiarska, pričom sa domnieval, že sa stihne vrátiť, avšak nestihol, jeho rodina žije v biednych podmienkach, družka trpí cukrovkou. Je si vedomý toho, že danú situáciu mal riešiť inakšie, ale prvostupňový súd mal potom prihliadnuť pri ukladaní trestu aj na takéto skutočnosti. V prípade, že mu bude uložený nepodmienečný trest odňatia slobody, predstavuje to pre neho neprímeranú sankciu a negatívne by to postihlo nielen jeho, ale aj celú jeho rodinu. Preto navrhol, aby mu bol uložený iný alternatívny trest.

Na verejné zasadnutie, kde krajský súd konal o odvolaní obžalovaného, sa samotný obžalovaný nedostavil, ale bola prítomná len jeho obhajkyňa, pričom obžalovaný mal predvolanie doručené na verejné zasadnutie riadne a včas.

Obhajkyňa potom v záverečnom návrhu uviedla, že uložený trest vo vzťahu k obžalovanému je neprímerane prísny, vina obžalovaného síce bola preukázaná a tento ju ani nerobil spornou, avšak má za to, že aj trestom na samej dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby by bolo možné účel trestu splniť pri jeho podmienenom odložení.

Prokurátor prítomný na verejnom zasadnutí naopak uviedol, že celý výrok napadnutého rozsudku považuje za správny a zákonný a preto navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd v Banskej Bystrici na základe podaného odvolania v zmysle § 317 ods. 1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného G. K. nie je dôvodné.

Odvolací súd po splnení prieskumnej povinnosti zistil, že súd prvého stupňa vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dostupné a potrebné dôkazy na objasnenie skutkového stavu tak, aby mu umožnili spravodlivé rozhodnutie v súlade s ust. § 2 ods. 10 Tr.por. a tieto dôkazy aj správne vyhodnotil jednotlivito i v ich súhrne tak, ako mu to ukladá ust. § 2 ods. 12 Tr.por.

Taktiež okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ust. § 168 ods. 1 Tr.por. uviedol, ktoré skutočnosti vzal za preukázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, existenciu ktorých skutočností pokladal so zreteľom na výsledky vykonaného dokazovania za vylúčené alebo pochybné a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení dôkazov najmä tých, ktoré viedli k uloženiu trestu.

Krajský súd v Banskej Bystrici preto nemá pochybnosti o správnosti skutkových a právnych zistení uvedených vo výroku napadnutého rozsudku, tieto zodpovedajú výsledkom vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní a nimi je jednoznačne a nepochybne preukázané, že obž. G. K. maril výkon rozhodnutia súdu tým, že bez vážneho dôvodu nenastúpil výkon trestu odňatia slobody v lehote stanovenej súdom, čím spáchal prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm.a/ Tr.zák.

Zákonu zodpovedá aj trest, ktorý bol obžalovanému za takéto protiprávne konanie uložený a to trest odňatia slobody vo výmere 2 mesiacov, je primeraný, ide o trest na samej dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby, kde ide skôr o symbolický trest, aby si obžalovaný uvedomil protiprávnosť svojho konania.

Vzhľadom na to, že na skutkové zistenia ako aj na právne posúdenie konania obžalovaného sa podrobne a dostatočne presvedčivo poukazuje v odôvodnení napadnutého rozsudku, krajský súd si tieto úvahy a závery súdu prvého stupňa osvojuje a v konečnom dôsledku na ne aj odkazuje.

Pokiaľ ide o odvolacie námietky obžalovaného, tu musí krajský súd konštatovať, že obžalovaný dva mesiace vopred vedel, že má nastúpiť do výkonu trestu odňatia slobody, presne vedel dátum, kedy tak má urobiť, napriek tomu sa tejto povinnosti vyhol, jeho obrana v tom, že práve týždeň pred nástupom do výkonu trestu odišiel do Švajčiarska, aby zarobil peniaze, sa aj pre krajský súd javí ako obrana obžalovaného nemajúca podklad v žiadnych dôkazoch, nič nebránilo obžalovanému, aby sa do Švajčiarska vybral ihneď potom, ako mu bolo doručené oznámenie, že má nastúpiť výkon trestu, vtedy by sa bol mohol vrátiť.

Keďže neboli splnené žiadne podmienky preto, aby mohol krajský súd odvolaniu obžalovaného vyhovieť, musel potom jeho odvolanie ako nedôvodné zamietnuť tak, ako je to uvedené vo výroku tohto uznesenia, teda v zmysle ust. § 319 Tr.por.

Z týchto dôvodov preto krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.